

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
Judecător: A. Spoială
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, V. Cotorobai, I. Cotruță

dosarul nr. 3ra-1425/17

Î N C H E I E R E

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mițul Alexandru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mițul Alexandru împotriva Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău (în prezent Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani), Ministerului Justiției al Republicii Moldova și a Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea încălcării dreptului la informație și a accesului liber la justiție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Mițul Alexandru și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 28 februarie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă, și încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 10 aprilie 2017, prin care a fost respinsă cererea lui Mițul Alexandru cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare,

c o n s t a t ă :

La data de 13 decembrie 2016, Mițul Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău (în prezent Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani), prin care a solicitat obligarea cancelariei Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău să transmită extras din registrele de intrare a cererilor de chemare în judecată, altor adresări cu anexarea copiilor adresărilor și răspunsurilor, obligarea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău să transmită dovezile de expediere și recepționare a răspunsurilor la toate adresările depuse de reclamant, recunoașterea faptului încălcării de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a drepturilor reclamantului cu privire la examinarea petițiilor, la informare, la expedierea copiilor solicitate și dreptul la acces liber la justiție.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016 a fost strămutată cauza pentru judecare în fond la Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău.

La data de 31 ianuarie 2017, reclamantul a depus cerere suplimentară împotriva Ministerului Justiției al RM și Ministerului Finanțelor al RM cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

În motivarea cererii suplimentare a indicat că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2015 s-au încasat de la bugetul public național, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Mițul Alexandru suma de 1 000 lei. Titlul executoriu a fost depus la Ministerul Justiției al RM la data de 30 decembrie 2015 și nu a fost executat.

Menționează că prin decizia Curții de Apel au fost încasați de la bugetul public național în beneficiul lui Mițul Alexandru suma de 6 000 lei. Titlul executoriu nu a fost executat nici până la data depunerii cererii suplimentare.

Prin cererea suplimentară, reclamantul a solicitat și încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru neexecutarea titlurilor executorii.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 28 februarie 2017 acțiunea a fost respinsă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 10 aprilie 2017 a fost respinsă cererea reclamantului Mițul Alexandru cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare și prezentarea explicațiilor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017 a fost respinsă cererea de apel declarată de Mițul Alexandru și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 28 februarie 2017 și încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 10 aprilie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că reclamantul nu a probat faptul că s-a adresat anterior la Judecătoria Chișinău (la momentul adresării – Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău) cu solicitarea informației din registrele de intrare a cererilor de chemare în judecată, altor adresări cu anexarea copiilor adresărilor și răspunsurilor; solicitarea de a fi transmise dovezile de expediere și recepționare a răspunsurilor la toate adresările depusă de reclamant.

Instanța de apel a relevat că încasarea dobânzii de întârziere pentru neexecutarea titlurilor executorii este reglementată de art. 243, 246 CPC și art. 24 Cod de executare, dar nu de prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 precum invocă reclamantul, iar potrivit art. 240 alin. (3) CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În acest context, instanța de apel a constatat că doar executorul judecătoresc este împuternicit să stabilească cuantumul dobânzii de întârziere și încasarea acesteia, în cazul punerii în executare a titlurilor executorii.

La data de 31 octombrie 2017 Mițul Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, impune Ministerului Justiției obligația de a

depune referință și de a anexa rapoartele privind încălcarea termenului de executare a hotărârilor.

Comunică că din cauza gravă a sănătății nu a avut posibilitatea de a se prezenta în ședința instanței de apel din 26 septembrie 2017 pentru a depune probe suplimentare.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, recursul declarat la data de 31 octombrie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

La data de 22 noiembrie 2017, în adresa intimațiilor Judecătoriei Chișinău, Ministerului Justiției al RM și Ministerului Finanțelor al RM a fost expediată copia recursului declarat de către Mițul Alexandru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimații nu și-au exercitat dreptul procedural în termenul prevăzut de lege și nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Mițul Alexandru în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mițul Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Mițul Alexandru.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Mițul Alexandru, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva